आत्मना स्वेन अन्यैः आत्मजैः पुत्रैरपि यंदृणे असमंजाने सर्वतोधिकंप्रियंजानेइतियावत् ॥ ८ ॥ यन्मनसाध्यायतितद्वाचावदतीत्युक्तेर्वागिव हृदयमपि त्वद्वचनानुष्ठानप्रवणं अनुमृश्य विचार्य स्वाभीष्टकथनेन मामस्मात् दुःखादुद्धर ॥ एतद्रामस्य प्रियतमत्वंसमीक्ष्य यत्साधुमन्यसे तत् ब्रूहि त्वमेव युक्तंविचार्यवद ॥ ममतु त्वद्वचनमात्रंकर्तव्यमेवेत्याशयः ॥ ९॥ अत्र शंकानकार्येत्याह ॥ बलमिति मत्प्रेमरूपं ॥ तथात्वयिमेप्रेमास्ति येनत्वदुक्तंनकुर्यामित्यसंभावितं सर्वथातव प्रीतिं प्रीतिविषयं करिष्यामि ॥ यद्यन्यथेदं तदामेधर्मोनफलदोभवेदितिभावः ॥ १० ॥ तदर्थमनाः तस्मिन्निजाभिमतेऽर्थेमनोयस्याःसा तदभिप्रायं स्वाभिमतार्थसंपादनाभिप्रायमागतं प्राप्त

आत्मनाचात्मजैश्चान्यैर्वृणेयंमनुजर्षभं ॥ तेनरामेणकैकेयिशपेतेवचनक्रियां ॥ ८ ॥ भद्रेहृदयमप्येतदनुमृश्योद्धरस्वमे ॥ एतत्समीक्ष्यकैकेयिब्रूहियत्साधुमन्यसे ॥ ९ ॥ बलमात्मनिपश्यंतीनविशंकितुमर्हसि ॥ करिष्यामितवप्रीतिंसुकृतेनापितेशपे ॥ १० ॥ सा तदर्थमनादेवितमभिप्रायमागतं ॥ निर्माध्यस्थाच्चहर्षाच्चबभाषेदुर्वचंवचः ॥ ११ ॥ तेनवाक्येनसंहृष्टातमभिप्रायमात्मनः ॥ व्याजहारमहाघोरमभ्यागतमिवांतकं ॥ १२ ॥ यथाक्रमेणशपसेवरंममददासिच ॥ तच्छृण्वंतुत्रयस्त्रिंशद्देवाःसेंद्रपुरोगमाः ॥ १३ ॥ चंद्रादित्यौनभश्चैवग्रहाराज्यहनीदिशः ॥ जगच्चपृथिवीचेयंसगंधर्वाःसराक्षसाः ॥ १४ ॥ निशाचराणिभूतानिगृहेषुगृहदेवताः ॥ यानिचान्यानिभूतानिजानीयुर्भापितंतव ॥ १५ ॥ विषयं ज्ञात्वा निर्माध्यस्थात् माध्यस्थाभावमवलंब्य ॥ ल्यब्लोपेऽव्ययीभावात्पंचमी ॥ स्वपुत्रपक्षपातेनेति यावत् ॥ हर्षात् राज्ञःस्ववशत्वदर्शनजात् ॥ दुर्वचं शत्रुभिरपिवक्तुमशक्यं ॥ ११ ॥ तेनवाक्येन त्रिवाचारामशपथपूर्वकस्ववचनक्रियावाक्येन अभ्यागतमंतकमिव घोरं राज्ञःप्राणहरं तमात्मनोभिप्रायं व्याजहार व्याहर्तुंनिश्चितवती ॥ १२ ॥ राजप्रतिज्ञायादुष्करार्थविषयत्वेन वैपरीत्यमाशंक्य तांप्रतिज्ञामशेषसाक्षीकरणेन स्थिरयति ॥ यथाक्रमेणेति ॥ अतिप्रियपुत्रसुकृतादिक्रमेणशपसि शपथंकरोषि तत्पूर्वकवरंच ममददासि दातुंनिश्चितवानसि तत्तववाक्यं ॥ १३ ॥ जगत्परोक्षस्वर्गादिभुवनदेवता पृथिवी प्रत्यक्षभुवनदेवता ॥ १४॥ १५ ॥